

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/766/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264644
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121264644.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinným: 1.) R. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXX, XXX XX R., X.) E. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. XXX, XXX XX R., o vymoženie 2.111,84 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného 1.) na zastavenie exekúcie, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Pavlom Halásom, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 01 Bratislava pod č. exekúcie 240EX XXX/XX, rozhodujúc o sťažnosti povinného 1.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/766/2021 zo dňa 8. októbra 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného 1.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/766/2021 zo dňa 8. októbra 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 08.10.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/766/2021, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného 1.) na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a vo výroku II. nepriznal povinnému 1.) náhradu trov konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 5.3.2021, domáhal od povinných vymoženía pohľadávky vo výške 2.111,84 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Pezinok, sp. zn. XXRob/XXX/XXXX zo dňa 25.3.2010, ktorý sa stal vykonateľným dňom 11.5.2010 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 8.4.2021 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Halásovi, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 82201 Bratislava 214. Dňa 11.03.2022 došlo k zmene súdneho exekútora, ktorý vykonáva predmetnú exekúciu. Novým súdnym exekútorom je Mgr. Boris Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 82201 Bratislava 214, ktorý exekúciu vedie pod pôvodným č. exekúcie: 240EX XXX/XX. V priebehu konania predložil pôvodný súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

2.1. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu z dôvodov podľa § 61k ods. 1 písm. a), b) a d) Exekučného poriadku. Zároveň uviedol, že povinná 2.) nie je pasívne vecne legitimovaná, nakoľko jej nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie ani exekučný titul. Povinný 1.) tiež vzniesol námietku premlčania vymáhaného nároku, a z toho dôvodu podľa názoru povinného 1.) predmetný exekučný titul nie je vykonateľným a vedenie exekúcie na základe nevykonateľného exekučného titulu je nezákonné. Ďalej povinný 1.) uviedol, že oprávnený uvedený v Upovedomení o začatí exekúcie nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie nároku z predmetného exekučného titulu. Povinný 1.) tiež uviedol, že pohľadávka oprávneného je sporná čo do dôvodu a výšky, pričom

vymáhaný nárok považuje za úžernický a bez právneho dôvodu. Podľa názoru povinného súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s unijným právom a právnym poriadkom SR, pričom tiež uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, pričom povinný bol odňatý zákonnému sudcovi a preto poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 8.4.2021 je podľa jeho mienky nezákonné. Súčasne povinný 1.) podal námietky aj proti trovám exekúcie a príslušenstvu.

2.2. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, pričom žiadal súd, aby návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný. Vo svojom vyjadrení tiež oprávnený uviedol, že vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku dňa 23.9.2013. K námietke premlčania povinného 1.) oprávnený uviedol, že premlčacia doba je pri práve priznanom právoplatným súdnym rozhodnutím v zmysle ust. § 110 Občianskeho zákonníka 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.9.2013, neexistujú žiadne pochybnosti o premlčaní priznaného práva. Oprávnený má za to, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz sponchybnujúci vymáhaný nárok. Predmetom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich so zastavením exekúcie nesúhlasí, pričom žiadal súd, aby návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný. Vo svojom vyjadrení tiež oprávnený uviedol, že vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku dňa 23.9.2013. K námietke premlčania povinného 1.) oprávnený uviedol, že premlčacia doba je pri práve priznanom právoplatným súdnym rozhodnutím v zmysle ust. § 110 Občianskeho zákonníka 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.9.2013, neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že by došlo k premlčaniu priznaného práva. Oprávnený má za to, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz sponchybnujúci vymáhaný nárok.

2.3. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok. Následne exekučný súd pristúpil k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Uviedol, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Následne sa zamerával na vysvetlenie účelu exekučného konania, ktorý sa týka nútenej realizácie splnenia povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu s cieľom uspokojiť nárok oprávneného. Argument povinného 1.), že povinná 2.) nie je pasívne vecne legitimovaná, nakoľko jej nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie ani exekučný titul vyhodnotil tak, že nakoľko návrh na zastavenie exekúcie bol podaný povinným 1.) a nie povinným 2.), súd sa nebude zaoberať skutočnosťami, ktoré sa týkajú povinného 2.), nakoľko povinný 2.) nepodal návrh na zastavenie exekúcie. K tvrdeniu povinného 1.), že oprávnený uvedený v Upovedomení o začatí exekúcie nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie nároku z predmetného exekučného titulu, súd pripomenul, že exekučné konanie sa vedie na základe neuhradenej pohľadávky pôvodného veriteľa (navrhovateľa) Československá obchodná banka, a. s. Pohľadávka bola následne postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.9.2016 na spoločnosť (oprávneného) EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, a z toho dôvodu je oprávnený aktívne vecne legitimovaný. K námietke premlčania, ktorú v návrhu na zastavenie exekúcie vzniesol povinný 1.) súd v napadnutom uznesení uviedol, že podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ak však ich zročnosť nastala pred právoplatnosťou rozhodnutia, platí pre ne desaťročná premlčacia doba. Premlčacia doba podľa § 110 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť právoplatnosťou a vykonateľnosťou predmetného exekučného titulu, t. j. dňom 11.5.2010 uplynie za desať rokov od uvedeného dátumu. Od právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu (11.5.2010) do podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (dňa 23.9.2013) desaťročná premlčacia doba neuplynula, pričom premlčacia doba bola doručením (pôvodného) návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdu dňa 23.9.2013 prerušená. Právo na vymáhanie pohľadávky zo strany oprávneného preto nie je premlčané a premlčacia doba od začatia exekučného konania neplynie. Súd v tejto veci tiež dodáva, že oprávnený využil svoje dispozičné právo a po zastavení starej exekúcie (pôvodnej)

podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie dňa 5.3.2021. Na margo tvrdenia povinného 1.) o tom, že pohľadávka oprávneného je sporná čo do dôvodu a výšky, pričom vymáhaný nárok považuje za úžernický a bez právneho dôvodu, súd uvádza, že skutočnosti týkajúce sa pôvodného konania mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu, o ktorých boli povinní riadne poučení, teda v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. V tejto súvislosti možno konštatovať, že povinní mohli využiť aj iné zákonné prostriedky. Bolo teda v plnej kompetencii povinných zvážiť, či svoje právo na podanie opravných prostriedkov využije alebo nie. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmavať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS zo 07. 09. 2016. Exekučné konanie je vedené na vymoženie plnenia z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodnutia súdu, ktoré nebolo právoplatne zrušené resp. ani nebolo napadnuté návrhom na obnovu konania. Povinní sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopierajú o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. K námietke povinného 1.) v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá sa týkala trov exekúcie a príslušenstva, súd v napadnutom uznesení predovšetkým poukázal na to, že o trovách exekúcie súdneho exekútora je oprávnený rozhodovať len v prípade, ak sa exekúcia ako taká končí. V zmysle § 197 Exekučného poriadku patrí exekútorovi za výkon exekučnej činnosti odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, pričom určenie ich výšky je upravené v ustanovení § 7 a § 22 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. Vyhláška pritom rozlišuje, či sa vymáhaný nárok splnil do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok. V prípade ak sa vymáhaný nárok nesplní do požadovanej lehoty má súdny exekútor nárok na 20 % z výšky vymáhaného plnenia (istina spolu s príslušenstvom) a nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur a ak je súdny exekútor platcom DPH zvyšuje sa suma trov o 20% DPH. V prípade ak sa splní vymáhaná povinnosť do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie (15 dní) platí povinný len polovicu z takto vyčíslených trov, čiže patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie a náhrada paušálnych výdavkov v rozsahu 30,- Eur. Nakoľko povinný súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz, na základe ktorého by súd rozhodol o zastavení exekúcie, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil nárok na náhradu trov konania v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto súd o trovách oprávneného nerozhodoval. Povinný si náhradu trov konania uplatnil. Keďže bol však v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie so svojim návrhom neúspešný, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému 1.) doručené dňa 27.10.2021 podal povinný 1.) sťažnosť, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 11.11.2021. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

4. V podanej sťažnosti povinný žiadal, aby súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a exekúciu zastavil. Sťažnosť odôvodnil totožnými dôvodmi, ktoré uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom tiež poukázal na skutočnosť, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného 1.) na zastavenie exekúcie. O existencii vyjadrenia oprávneného sa povinný 1.) dozvedel až z bodu 5. napadnutého uznesenia, preto povinný 1.) žiadal o doručenie predmetného vyjadrenia oprávneného, aby sa k nemu mohol vyjadriť. Povinný 1.) tiež namietol vymáhanie úžery, a to úroky vo výške 7.234,75 Eur z údajného nároku istiny 2.111,84 Eur spolu s úrokom 1.383,26 Eur spolu s úrokom 1.457,04 Eur a spolu s ďalšími nevyčíslenými úrokmi. Uviedol, že pre prípad, ak súd prizná právo oprávnenému, je dôvodné podať i trestné oznámenie a sťažnosťou sa domáhať na Ústavnom súde ako i na medzinárodnom súde pre ľudské práva, pre podporovanie úžery súdom Slovenskej republiky.

X. Súdu bolo vo veci doručené vyjadrenie oprávneného ku sťažnosti povinného 1.). V doručenom vyjadrení ku sťažnosti povinného 1.) právny zástupca oprávneného uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu, ktorým súd návrh povinného 1.) na zastavenie exekúcie zamietol, a navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie potvrdil. M. konania v súvislosti s vyjadrením ku sťažnosti povinného 1.) si právny zástupca oprávneného neuplatnil.

X. Podľa § 202 ods. X Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

17. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné exekúciu na základe návrhu povinného zastaviť, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia.

18. Sudca mal z obsahu spisu preukázané, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie (repodaj), ktorý bol podaný v súlade s ustanoveniami zákona č. 233/2019 Z. z. o

ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). Sudca v tejto súvislosti uvádza, že oprávnený aj v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, sa môže domáhať od povinného vymožená pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Preto oprávnený môže podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ bolo predchádzajúce exekučné konanie ukončené jedným zo spôsobov stanovených v ZoUNEK-u a pohľadávka oprávneného nebola vymožená. Exekučný súd aj v tomto exekučnom konaní začatom na základe opätovného návrhu oprávneného musí skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu zo svojej úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/164/1996). Účelom ZoUNEK-u bolo zastaviť jasne vymedzený okruh exekučných konaní. Z toho však nemožno vyvodiť, že nové návrhy na vykonanie exekúcie na podklade starých exekučných titulov by boli vyňaté z procesu ich posúdenia v prípade, ak sa oprávnený rozhodol podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie (III. ÚS 106/2022). Naopak, exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011). Preto vyšší súdny úradník správne postupoval, keď v konaní posudzoval všetky povinným vznesené námietky, vrátane tých, ktoré sa týkali predloženého exekučného titulu.

19. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku Platobný rozkaz Okresného súdu Pezinok č.k. 32Rob/449/2009-51 zo dňa 25.03.2010. Uvedený platobný rozkaz bol vydaný sudcom a sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 11.05.2010. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami. Povinní z exekučného titulu boli zaviazaní splniť povinnosť uloženú exekučným titulom do 10.05.2010, pričom od 11.05.2010 mohla byť povinnosť vymáhaná nútene, prostredníctvom súdneho exekútora. Povinní plnili povinnosť uloženú exekučným titulom len čiastočne, a to úhradou dňa 23.11.2013 vo výške 1.716,83 Eur a úhradou dňa 20.10.2016 vo výške 144,24 Eur. Z návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že úhrady boli zo strany oprávneného zohľadnené na istinu vymáhaného nároku. Z uvedeného vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, pretože v konaní bolo preukázané, že oprávnený disponuje exekučným titulom, ktorý nebol zo strany povinných riadne a včas splnený.

20. K námietke povinného ohľadom výšky vymáhaného nároku sudca sa stotožňuje s odôvodnením vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení o tom, že v exekúcii nie je možné namietat skutočnosti, ktoré mali byť použité povinným v odpore voči vydanému platobnému rozkazu. V danom prípade bol platobný rozkaz vydaný sudcom, a preto otázka garancie zachovania práva na súdnu ochranu povinným ohľadom priznania vymáhaného nároku bola splnená. A výnimka, ktorá sa týka povinnosti exekučného súdu vykonávať spotrebiteľský prieskum aj v rámci exekúcie nemôže byť v tomto prípade použitá. Exekučným titulom je totižto súdne rozhodnutie, ktoré bolo vydané sudcom proti ktorému sa mohli povinní brániť podaním opravného prostriedku - odporu. Tým, že sa procesne proti nemu nebránili, uvedené nemôže byť na ťarchu priznaných práv oprávnenému. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinní nemôžu v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mali v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútene uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinným uložená povinnosť a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa vykonateľnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnou, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa vykonateľnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. K samotnej výške vymáhaného nároku sudca uvádza, že v danom prípade sa vymáha zostatok istiny a úrok, ktorý bol dohodnutý medzi povinnými a pôvodným oprávneným. Skutočnosť, že povinní neuhradili svoj záväzok riadne a včas, tak ako sa dohodli v zmluvnom dojednaní, vznikol pôvodnému oprávnenému aj nárok na úhradu úrokov z omeškania. Keďže tento nárok bol uplatnený v súdnom konaní, v ktorom však povinní úspešní neboli, musia hradiť aj trovy tohto konania,

ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Keďže sa jedná o repodaj, oprávnený si v exekúcii uplatňuje len náhradu súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Sudca po preskúmaní uvedeného mal preukázané, že oprávnený si uplatňuje len to, čo mu priznáva exekučný titul a trovy exekúcie v podobe zaplateného súdneho poplatku. Uvedené je v súlade s Exekučným poriadkom. Vzhľadom k tomu, že povinní dlh neplnili a vec sa nachádza v štádiu exekúcie sudca poukazuje na to, že povinným sa dlh navýši aj o trovy exekúcie, ktoré vzniknú súdnemu exekútorovi pri vymáhaní uvedeného dlhu.

21. Ďalej mal súd preukázané, že konanie v ktorom bol exekučný titul vydaný v žiadnom prípade nebolo konaním, v ktorom by nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko išlo o konanie súdne (kde súd tieto skutočnosti skúma ex offo), v ktorom ak povinný nesúhlasil s vydaným exekučným titulom (t.j. nebol spokojný so záverom, že súd nedospel k záveru o prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok, a preto teda vydal exekučný titul), mal bez obmedzení plné právo v základnom konaní podať voči vydanému exekučnému titulu odpor, čo však ako už bolo uvedené neurobil. Procesnou pasivitou - nepodaním odporu, čo logicky nemôže ísť na ťarchu oprávneného, už nie je možné zákonným spôsobom poskytnúť povinnému ochranu v exekučnom konaní.

22. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinných, ktorý v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa porušenia ich práv, či nedostatkov zmluvy). Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

23. V otázke premlčania nároku sudca uvádza, že vyšší súdny úradník sa správne vysporiadal s námietkou premlčania, keď ju zamietol. Uplatnený nárok premlčaný nie je, pretože odo dňa, kedy sa malo plniť podľa exekučného titulu ešte neuplynulo desať rokov. Pričom, vyšší súdny úradník správne uviedol, že k uplynutiu tejto doby nedošlo práve preto, že jej plynutie bolo ovplyvnené starou exekúciou, počas ktorej bolo plynutie premlčacej doby prerušené. Sudca ešte dodáva, že stará exekúcia a opätovne podaný návrh na vykonanie exekúcie mal vplyv aj na to, že sa na premlčanie vzťahuje tzv. „ochranná doba“. Podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK-u totižto pohľadávka oprávneného vymáhaná v starej exekúcii sa po skončení exekučného konania nepremilčí skôr ako ubehne rok. Uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď sa v prípade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol podaný riadne a včas, jedná o opätovný návrh a v intenciách § 9 ods. 2 ZoUNEK platí, že opätovným návrhom na vykonanie exekúcie podaným v lehote najneskôr jedného roka od oznámenia o ukončení starej exekúcie sa má za to, že oprávnený v začatom exekučnom konaní riadne pokračuje. Čiže v danom prípade nemôže byť námietke povinného ohľadom premlčania nároku vyhovené. Premlčanie totižto plynulo od 11.05.2010 do podania návrhu na vykonanie starej exekúcie - t.j. 23.09.2013. Stará exekúcia bola ukončená dňa 29.05.2020 a opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 05.03.2021. Tzn. na daný prípad sa vzťahuje ochrana práv oprávneného podľa § 9 ods. 2 ZOUNEK-u, a aj z tohto dôvodu k premlčaniu pohľadávky nedošlo.

24. V otázke aktívnej vecnej legitímácie oprávneného sudca uvádza, že z obsahu spisu bolo preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného oprávneného (Československej obchodnej banky, a.s.) na oprávneného Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 3-284/2015 zo dňa 12.09.2016 a Upovedomením o zastavení starej exekúcie zo dňa 19.03.2020. Vyšší súdny úradník preto uvedenú námietku vyhodnotil správne v napadnutom uznesení, keď ju ako nedôvodnú zamietol.

25. Sudca sa vyjadruje aj k námietke povinného ohľadom porušenia jeho práva na spravodlivý proces, keď mu súd nedoručil vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorému by sa mohol vyjadriť. Sudca k uvedenému uvádza, že aj keď mu vyjadrenie oprávneného nebolo pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka doručené, voči rozhodnutiu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie, bola prípustná sťažnosť v dôsledku čoho rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Povinný v tomto exekučnom konaní mohol na vyjadrenie oprávneného reagovať podaním sťažnosti, ktorú nakoniec i podal a táto mala za následok, že sa o jeho návrhu na zastavenie exekúcie ďalej koná. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.01.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nesporovom konaní značne oslabená. Exekučné konanie je osobitným druhom občianskeho súdneho konania, v ktorom všeobecný súd už nerozhoduje o sporných nárokoch účastníkov, ale v rámci svojich rozhodovacích právomocí len posudzuje splnenie podmienok pre nútený výkon exekučného titulu. Exekučný súd nemal Exekučným poriadkom ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť, ani možnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie na vyjadrenie povinnému, nakoľko zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát. (vid. III. ÚS 295/2022)

26. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie.

27. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinnými splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

28. S poukazom na uvedené súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol sťažnosť povinného 1.) voči napadnutému uzneseniu z dôvodu, že nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže nebol nezistený žiadny dôvod na zastavenie exekúcie, súd sťažnosť povinného 1.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/766/2021 zo dňa 08.10.2021 ako nedôvodnú zamietol.

29. Strany si v sťažnostnom konaní neuplatnili náhradu trov konania. Vzhľadom k uvedenému, súd o ich náhrade vo výrokovej časti nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).